

12. juli 2020

UKA 2020/132

Hermed fremsættes følgende forslag til Inatsisartutbeslutning i henhold til § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at rette henvendelse til rigsmyndighederne med henblik på fremsættelse af et forslag til ændring af kriminalloven, således at personer, der begår seksuelle forbrydelser, i forbindelse med foranstaltningen også kan pålægges at modtage behandling, således de ikke på ny begår seksuelle misbrug.

(Medlem af Inatsisartut Stine Egede, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Her i vores land har vi en kriminallov som ikke indeholder straf, men foranstaltninger. Loven er flere gange blevet fornyet siden ikrafttræden i 1954. Især efter nedsættelse af kommission i 1994 blev den ændret markant i 2008, hvor den nugældende lov stammer fra, hvis man lige ser bort fra enkelte mindre ændringer.

Foranstaltningsdelen indeholder ingen bestemmelser om, at man i forbindelse med dom kan også dømme den dømte til behandling¹. Det er udelukkende dem, der får en tidsubestemt foranstaltning, der ligeledes får en behandlingsdom. Nogle får lange fængselsdomme. Disse får deres dom prøvet hvert 2. år, hvor man tager stilling om de er parate til at sætte fri, hvor der er en tværfaglig team der vurderinger. Derudover bliver der afsagt tilsynsdomme fra Kriminalforsorgen, hvor man tilknytter forskellige krav, såsom at man går væk fra misbrug af alkohol og narkotika.

Nu er tiden inde til, at man i forbindelse med foranstaltningsdomme mod seksuelle misbrugere også idømmer dem til behandling hos faglærte behandlere. Behandlingen skal have det mål, at den dømte seksuelle misbruger ikke gentager sine seksuelle misbrug efter frigivelse. Desværre ved vi, at nogle af de dømte igen begår lignende handlinger efter endt foranstaltning. Nogle er sågar mange gange.

Nogle af dem har skader, efter de selv har været ofre for seksuelle forbrydelser under deres barndom eller ungdom, hvor de ikke har modtaget hjælp efterfølgende.

¹ Ganske vist kan der ved dom til anstalt og tilsyn (jf. kriminallovens kapitel 30) fastsættes vilkår om, at den dømte undergiver sig psykiatrisk/sexologisk behandling), men ved dom til anstalt og tilsyn kan anstaltsanbringelsen ikke overstige 3 måneder. Denne foranstaltningsform er derfor sjældent relevant at anvende ved seksualforbrydelser.

Derfor er tiden inde til at idømme behandling som tillægsdom for seksuelle forbrydere.

Når vi her i landet opstarter behandlinger, så kan vi forestille os, at folk der er blevet misbrugt også selv kan henvende sig for at modtage behandling. Dermed kan vi bane vej for, at skabe mulighed for, at tilbyde hjælp til folk der har senfølger af seksuel misbrug.

I svaret på mit § 37 spørgsmål nr. 130-200 kan man læse, at Naalakkersuisut ingen direkte planer har om at indlemme behandling ved en foranstaltning.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vil ikke medføre større administrativt forbrug af ressourcer, idet området henhører under staten, hvorfor der ikke vil være administrative konsekvenser for Grønland. Lovændringen vil vare et helt år. Forslaget forventes at kunne udføres inden for en ramme på ½ AC årsværk, det vil sige ca. 250.000 kr.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen.